

[Ministeren for kulturelle anliggender]

oteksområdet, må nogle opgaver løses centralt.

Et eksempel herpå er folkebibliotekernes depotbibliotek, som i mange år har haft trænge kår i ringe lokaler på Amager. Depotbiblioteket har derfor fået en merbevilling, der har muliggjort lejemaal i nye lokaler i Ballerup med en tredobling af arealet, og her har biblioteket nu bedre muligheder end før for at udnytte ressourcerne. En arbejdsgruppe skal undersøge, hvorledes vi får en endnu bedre ressourceudnyttelse, eventuelt gennem anvendelse af EDB. Det skal ligeledes undersøges, om kredsen af benyttere kan udvides.

Folkebibliotekernes indvandrersamling har under navnet »Gæstarbejdersamlingen« tidligere været en del af Københavns amts centralbibliotek i Gentofte. Ved den ændrede bibliotekslov er tilskuddet til indvandrersamlingen fordoblet. Samlingen er ved at blive flyttet til depotbibliotekets lokaler, hvor der i hvert fald i en årrække vil være plads til den.

Med den totale decentralisering var det rimeligt at overveje de centrale opgaver på folkebiblioteksområdet. Der er således taget beslutning om, at bibliotekernes oplysningskontor nedlægges pr. 1. juli 1985, således at visse opgaver dog overføres til statsbiblioteket som overcentral for folkebibliotekerne. Bibliotekstilsynet foreslås med noget reduceret personale at skulle samarbejde snævert med et ændret rigsbibliotekarembede.

Nationalbibliografien forudsættes statsfinansieret, så snart der er økonomisk mulighed herfor. Dette skal der forhandles med de kommunale organisationer om.

Forskningsbibliotekernes overordnede struktur har været overvejet i nogen tid. På baggrund af disse overvejelser har ministeriet et forslag til ny struktur under udarbejdelse. Det er hensigten med forslaget at opnå en bedre koordinering af samarbejdet mellem forskningsbibliotekerne indbyrdes og at styrke samarbejdet mellem forskningsbiblioteks- og folkebibliotekssektorerne. Formålet hermed er at udnytte ressourcerne bedre. Der stilles ikke forslag om ændringer i de eksisterende ressortforhold. Jeg håber allerede i denne folketingssamling at kunne fremsende en ansøgning til finansudvalget om gennemførelse af en sådan ny struktur for forskningsbibliotekerne.

Regeringen lægger stor vægt på, at forskningen har så gode vilkår som muligt, og

finder, at f.eks. indførelse af EDB på forskningsbibliotekerne er et skridt i den rigtige retning.

Helt afgørende for forskningsbibliotekernes muligheder for at løse deres opgave er det, at der er bevillinger til at anskaffe den nødvendige litteratur. Derfor har regeringen medvirket til en forøgelse af bogkøbsbevillingerne.

Biblioteksafgift. Ifølge den gældende biblioteksafgiftslov yder staten et beløb til ophavsmænd, hvis værker i bogform eller som lydbøger benyttes i folkebibliotekerne og folkeskolens biblioteker m.v. Det er således ikke alle medier, der udløser biblioteksafgift (f.eks. ikke plader og bånd eller billedkunst). Af optællingsmæssige grunde ydes der heller ikke automatisk biblioteksafgift til flere ophavsmænd til samme værk.

Regeringen vil arbejde for, at disse forhold ændres i forbindelse med den lovrevision, der skal finde sted i folketingssamlingen 1985-86.

Museer. Museerne har i mange år bevilningsmæssigt været forsømt fra statens side.

Det bør der rådes bod på, og det er netop hensigten med det forslag til lov om museer m.v., som er under behandling i folketinget.

Lovforslagets gennemførelse vil medføre, at der tilføres museumsområdet en økonomisk forbedring på 20 mill. kr. på årsbasis.

Med denne nye lov skabes et fælles lovgrundlag for alle museer under kulturministeriet, og der sker en styrkelse af området som helhed ved en afhjælpning af påtrængende økonomiske problemer og ved at fremme samarbejdet mellem museerne. Der er specielt tilsigtet en tættere forbindelse mellem de store statslige museer og de øvrige museer.

Hovedparten af museerne ude over landet opnåede allerede ved ændringen af museumsloven i 1983 væsentlige forbedringer af de statslige driftstilskud.

De forbedringer, som ved lovforslaget søges til de statslige museer, går hovedsageligt til de store centralmuseer, nationalmuseet og statens museum for kunst, dels til en tiltrængt forøgelse af deres almindelige driftsbevillinger, dels til en styrkelse af deres status som centralmuseer for henholdsvis det kulturhistoriske og det kunsthistoriske område.